

Rakvičský zpravodaj

č. 4 / 1993

vydává obecní rada v Rakvicích

Rakvičané na slovíčko . . .

Čas tak rychle běží, že už zase je tu konec roku. A nejen v podnicích a obchodech, ale i v osobním životě začínáme dělat inventuru. Připomínáme si, jak jsme si vedli, co dobrého a zlého nám uplynulý rok přinesl, kdo se narodil a kdo naše řady navždy opustil.

V průběhu roku není čas, ale o vánocích a na přelomu roku asi každému člověku přijde na mysl myšlenka o smyslu lidského žití a konání. A zase jako každý rok se budeme dušovat lepším předsevzetím, na které v průběhu roku zapomeneme. A některé věci si ani neuvědomíme.

Příroda nás i letos překvapila. Nejdříve suchým jarem, pak mokrým létem a podzimem. Mnozí nestačili ani sklídit úrodu (cukrovka, cibule), poorat a zaset. Budeme to muset dohánět v teplejších rozmarech zimy. Po dlouhých letech přijel Martin na bílém koni, i když s několikahodinovým zpožděním. Kateřina byla na ledě, ale podle předpovědi mají být i vánoce bílé. Však uvidíme!

I naše rodné Rakvice se rok od roku mění. A jak vypadají na konci roku 1993? Asi neuvěříte, ale zkuste počítat. V obci už máme 12 obchodů (včetně jatek a prodejny ZD), 3 hospody a také i vývařovnu jídel (Bufet ZD), 2 kadeřnické salóny, 1 masážní salón a možnosti k ubytování (JANAMI). Také k nám zajíždí pojízdná masna a spousta soukromníků s ovocem, textilem a jiným zbožím. Kromě toho pracuje po obci řada řemeslníků různých profesí. Toto pocituje řadový občan jako největší klad tržního hospodářství. Těžce se ale vyrovnáváme s růstem cen, poklesem zemědělství, s hrozícími bankroty a nezaměstnaností. Zatím se hospodářská reforma zdá sociálně únosná a jsme na tom lépe než okolní země.

A jak jinak Rakvice zkrásněly? Nejvíce se to projevuje na Náměstí, kde září novotou opravený kostel a fara. Byla vybudována silnice na ulici Hřbitovní, včetně kanalizace a vodovodu. Snad nejkrásnější a úplně dobudovaná je III. ulička. Po nové komunikaci si lidé upravili nájezdy do domů a předzahrádky a projít se touto uličkou je pěkným zážitkem. Blátivo je v ulici Vinařské, která nám nadále zůstává památkem středověkých časů. Nedokončena zůstává čistírna odpadních vod, na kterou nebyly peníze, což je z hlediska ekologie obce závažný problém.

A jací jsme my, Rakvičané? Nové podmínky změnil chování lidí. Více si konkurujeme, uzavíráme se a myslíme sami na sebe. Anekdota ubylo, méně se smějeme, méně zpíváme a neumíme se společně pobavit. Bylo by škoda, kdyby se nám tradiční sousedské vztahy někam vytratily.

Nyní nastává čas vánoční a loučení se starým rokem. Pro většinu lidí a zvláště pro děti je to období největšího štěstí, radosti a veselí. Těžko je ale lidem nemocným a osamělým. Ani na ně bychom neměli zapomínat. Když už ne jinak, pomáhejme si aspoň teplým lidským slovem a pohlazením. Teprve na sklonku života všichni poznáme, že jsou to ty největší hodnoty, které nám život nabízí.

Naše redakce přeje všem svým čtenářům a spoluobčanům hodně rodinné pohody u vánočního stromečku, hodně zdraví a sil do roku 1994 a těší se na další vaši přízeň a spolupráci ...

R. Obhlídal

Naše obec v současných podmínkách

Průběh letošního končícího roku z hlediska realizace věcí potřebných pro obec byl výrazně poznamenán omezenými možnostmi finančních prostředků, které byly k dispozici. Rozpočet byl snížen ve všech oblastech. Tato situace byla známa již začátkem roku. Rozpočet byl proveden především se snahou zajistit v první řadě potřebnou částku pro pokrytí provozu školy, vč. MŠ. I přes tuto skutečnost se provoz mateřské školy neobešel bez částečného příspěvku rodičů dětí na její provoz. Poplatek byl stanoven co nejmenší (100,- Kč za dítě měsíčně). Ostatní prostředky byly rozděleny na pokrytí nejnutnějších provozních výdajů obce - osvětlení, provoz knihovny, opravy atd.

V současné době nejsou pokryty a zaplacený některé platby. Jsou to: dostavba školy - ZD Rakvice, za práce na ČOV - Zemědělské stavby a Ekoingstav Rakvice - za položení kanalizace pod vozovku v ulici Hřbitovní. Tato byla dokončena v rámci investiční akce vozovky pro závlahové zařízení. Celkem činí potřebná částka na vyrovnání plateb těmto dodavatelům 1 mil. Kč. Vozovka v ulici Hřbitovní byla budována v plánovaném termínu nejpozději do konce tohoto roku. Akce závlah končí a ke stavbě včetně financování by již nedošlo. Při těchto pracích provedly vodovody Břeclav položení nového vodovodu v této části. Vzhledem ke všem těmto skutečnostem nebylo možno realizovat jiné pro občany potřebné věci. Část příštího rozpočtu roku 1994 bude zatížena ještě těmito splátkami. V současné době muselo dojít na horní škole k výměně expanzních nádrží ústředního topení, které dosloužily. Předpoklad částky za zhotovení a montáž je cca 45 tis. práce na dokončení čističky odpadních vod byly pro nedostatek finančních prostředků zastaveny. Žádosti ze státního fondu životního prostředí, ministerstva financí a dalších včetně okresního úřadu nebyly akceptovány a finanční zdroje nebyly nikde získány.

Taktéž dopadla ČOV v Šakvicích která je v obdobné situaci. Na dokončení a možnost zkušební provozu s nejnětějším zařízením chybí 2 mil. Kč. V současné době je podána žádost o dotaci z finančních přebytků okresního úřadu, o které bude rozhodovat okresní shromáždění a přednosta okresního úřadu.

V roce 1994 bude otevřena nově budovaná skládka "Hantály", která bude jediná určená k ukládání odpadu. Odvoz popelnic bude zajišťovat firma Tempos Břeclav. O podmínkách a ostatních záležitostech týkajících se domovního odpadu zašleme všem občanům písemnou informaci.

Z prostředků referátu kultury na opravu památek a vyžitím vlastních možností pracovníků na veřejně prospěšných pracích bylo upraveno pohřebiště utonulých dětí a hlavní kříž na hřbitově. Taktéž z těchto prostředků bylo firmou Ekoingstav provedeno odvodnění středu obce okolo kostela a zajištění základů kostela. Na úhradu uvedených prací chybí ještě 49 tisíc Kč. Dohodou s firmou Ekoingstav bude úhrada provedena začátkem roku 1994. O krytí této částky byl požádán památkový úřad, který přislíbil úhradu této částky začátkem roku 1994.

obecní rada

P.F.

*Přejeme všem občanům příjemné
prožití vánočních svátků a hodně úspěchu
v novém roce 1994.*

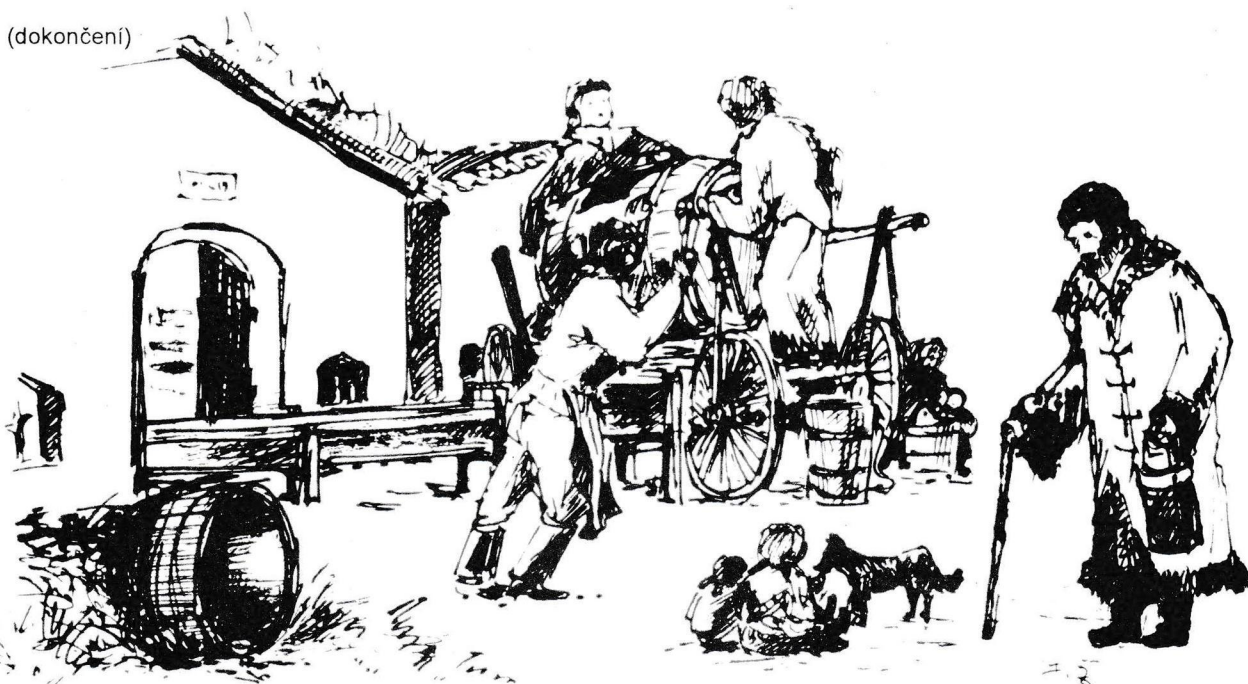

Proměny

Rakvické horní právo

(dokončení)

Už sama skutečnost, že bylo pro ochranu vinařů a ochranu a správu vinohradů vydáno samostatné právo, svědčí o zvláštním jejich postavení, významu nejen ekonomickém, ale i společenském. Vždyť na vinicích vypěstovaná úroda a její konečný produkt - víno, byly po věky ozdobou královských císařských stolů, opěvované básníky a obdivované malíři, ale i velebené prostým lidem. Mezi ně patřili i dávní Rakvičané. Tedy i rakvické horní právo svědčí o důležitosti, jakou naši předci přikládali vinohradům, jejich správě, ochraně. Nemenší význam mu přikládají však i současní vinaři.

Ale vraťme se k rakvickému hornímu právu. Toto právo nejen že řešilo základní práva držitele vinohradu, vztahy mezi nimi, ale řešilo otázky ochrany před škodami způsobenými třetími osobami, způsob ochrany před přírodními živly, zabezpečovalo nároky vrchnosti a vinařů.

Tak například o postavení vinohradu a jejich významu svědčí ustanovení, že vinohrad poskytoval právní ochranu tomu, kdo se na něj utekl jsa pronásledován proto, že hájil dobrou věc. Kdo by člověka, který se uchýlil pod ochranu vinohradu urazil "anebo jinými věcmi se ho dotkl", ten propadl pokutě 5 funtů vosku. Pronásledovaný byl chráněn do příchodu některého z horních konšelů.

Tento pak měl právo, uznal-li ho vinným, předat ho příslušnému orgánu. Jestliže však se utekl po ochranu vinohradu člověk, který se dopustil nepoctivé věci, například "krádce, mordíř nebo násilník", tento chráněn nebyl. Jestliže se například dva dělníci pracující na dvou vinohradech přeli, že budou dělat mez mezi vinohrady, ačkoliv tak činit neměli, byli pokutováni každý 10 groši. Jestliže by se střetli na mezi a jeden druhého udeřil, porušili svoji volnost, kterou jim vinohradník poskytoval a museli být souzeni. Jestliže se spolu dali do bitky a jeden druhého zabil v sebeobraně, nebyl povinen porušením horního práva, ale odpovědnosti "proti Bohu a přátelům"

Dále horní práva určovala pravidla úprav ochrany vinohradu. Tak například článek 20 určoval, že prostor před vinohradem u cesty měl být tak veliký, aby se na něm otočil vůz zapřažený koňmi, nebo byla-li dělána mez mezi vinohrady, musela být dělána tak, aby mezi ní a přívím byl prostor na šíři motyky. Jestliže byl vinohradník přistižen, že z meze odkopává větší prostor sobě ku prospěchu a sousedu ke škodě a touto činností se "kazila mez", byl pokutován 5 funty vosku, který musel odvést vrchnosti. "Hornímu pak dvanácte peněz pokut složití povinen bude" a mez musel opravit.

Byla-li vinohradníkovi škoda "koňmi, kravami nebo jiným dobytkem" způsobena, měl právo jít žalovat homímu. Tento měl vzít sebou horního konšela a ověřit výši škody. Uznali-li vzniklou škodu, uložili viníku napravit škodu a zaplatit "od každého dobytku hrubého z hlavy 4 groše a od drobného i groš a homímu 4 groše dáti povinen bude".

Homí právo ukládalo majitelům vinic, aby si vinohrad chránili tím, že je oplotí, udělají příkopy, aby zabránili škodám při odnášení zeminy vodou. V takovém případě měli pak vinohradníci vůči vrchnosti úlevy. Požádal-li homí, aby pomáhal příkopy udržovat, museli tak učinit. Jinak mohli být pokutováni 10 groši, které odváděli vrchnosti; z toho připadly 4 groše homímu. Majitelé vinic, které byly na prudších svazích - vinohrady viselné - museli kopat v greftech - napříč, aby bylo zabráněno erozi a tím i škodám na vinicích sousedů. Neuposlechnutí bylo pokutováno 10 groši.

Chtěl-li si vinohradník postavit na vinic "preshaus" lisovnu, mohl stavbu provést v šíři a délce rúny. Žádný ze sousedů nesměl část své půdy odprodat, aby na ní mohl soused postavit boudu. Prodal-li přesto půdu "to v niveč obráceno buď a viny 10 grošů polož a homímu z toho 4 groše náleží".

Homí právo zakazovalo dělat ve vinohradech "stezky nespravedlivé". Kdo se o to pokusil, musel zaplatit vrchnosti pokutu 10 funtů vosku. Majitelé vinic podle homího práva byli povinni zabezpečit, aby proti přívalům vody při velkých deštích vybudovali u svých vinic jímky (doly), v nichž by se dešťová voda zachytila a nepůsobila sousedům škody. Homí a jeho pomocníci byli povinni vyměřit prostor pro vyměření takových dolů. Každý majitel byl povinen tento důl opatrovat. Zanedbal-li majitel tuto povinnost a byla sousedům způsobena škoda, byl pokutován a vedle toho musel nahradit škodu.

Vrchnost si zabezpečovala v homím právu, aby nedošlo ke kráčení vinných desátků. Tak například v článku 44 je stanoveno, že koupí-li někdo víno přímo ve vinici, prodávající musí před dvěma svědky pro "svědomí shamovati tak, aby pánu na víno jeho desátku nic nesešlo". Takto prodané víno musel dopravit na jednu míli od svého vinohradu a nikdo mu v tom nesměl bránit, ač uváděl jakýkoliv důvod. Chtěl-li vlastník vinice prodávat zralé hrozny, mohl tak učinit jen se souhlasem "pána gruntovního", to je vrchnosti. Kdo tak neučinil, propadla celá jeho úroda vrchnosti a ještě musel zaplatit 10 grošů homímu. Jestliže by vinař své víno schoval a neodevzdal desátek a tato skutečnost mu byla prokázána, propadla celá jeho úroda na vinici ve prospěch vrchnosti a vinař bylo ponecháno jen každé 10. vědro. Takový vinař vedle toho byl trestán jako zloděj. K zabezpečení svého desátku měla vrchnost s vědomím homích konšelů a za jejich účasti právo zabavit potřebnou část hroznů na homí části vinice. Jestliže by druhý chudý člověk své víno vezl do beček, měla vrchnost právo vzít si takovou část hroznů, která odpovídala povinnému desátku. neměl-li by vinař tolik hroznů, musel si zbytek koupit, aby "pánu svému desátek vyplnil".

Neurodilo-li se víno v některém roce nebo se zkazilo a vinař nemohl koupit hrozny na odvedení desátku "teda pán jeho má na jiný rok beze vší škody čekati". Čili vrchnost při neúrodě desátek neodpustila. Jen počkala s jeho odvedením do příštího roku.

Kdo prodával hrozny na pňoví, byl povinen tento prodej oznámit homímu před jedním konšelem. To proto, že kdyby se víno při nepříznivých povětrnostních podmínkách nebo krupobití "aneb skrze kterékoliv dopuštění Boží" zkazilo a takový vinař nemohl prodej uskutečnit a nemohl také hrozny koupit od jiných vinařů na splnění svého závazku, byl povinen vrátit peníze. Neměli peníze na vrácení, musel se zaručit tím, že kupci přenechá v zástavě pňoví, čili úrodu příští rok

V souvislosti s homím právem je spojeno zarážení, otvírání hory a jiné zvyky. Tyto akty rakvícké homí právo neznalo. Rakvícké homí právo mělo však jiná pravidla. Když bylo víno zralé a chtěl-li by vinař před vinobraním prodávat hrozny, nesměl tak učinit bez souhlasu vrchnosti. Jestliže by tak učinil bez vůle vrchnosti a homího, propadla celá úroda vrchnosti a vedle toho byl pokutován. Každý vinař směl mezi vinohrady chodit jen po veřejných cestách. Chodit po stezkách mezi vinohrady (v homím právu byly označeny jako "nespravedlivé stezky"), bylo pokutováno.

Zajímavé bylo ustanovení, které určovalo, že "když hrozny zaměkají, psi mají doma vázání býti". Jestli by se něčí psi naučili chodit do vinohradů, pak ten, komu pes patřil byl některým konšelem nebo hotařem vyzván, aby psa uvazoval. Jestliže neuposlechl a "jeho pes postižen v škodě byl" musel zaplatit vrchnosti 10 grošů, homímu 3 groše a hotař 1 groš.

Dále pak už bylo uvedeno dříve, stanovilo homí právo, že byli-li někdo dopaden ve vinohradě v době, kdy již byly hrozny zralé, ať kradl hrozny či nikoliv, byl označen za zloděje a vinař, který jej chytil při činu, povinností obce dát mu odměnu. Také občan, který chodil po mezích mezi vinohrady nebo na souvrat, ať nahoře či dole a nekradl nic, ale úmysl krást měl, byl označen za zloděje.

Když bylo vrchností povoleno zahájit vinobraní, dal homí s radou homích konšelů prohlásit, že žádný hospodář nesměl žádný dobytek, ať jsou to koně, krávy nebo ovce pouštět do vinohradu. Kdo tento zákaz porušil a dobytek do vinohradů pustil, dostal pokutu ve výši 4 grošů z každého kus dospělého dobytka. Způsobil-li dobytek škodu, musel majitel dobytka škodu nahradit. Zajímavé bylo ustanovení v homím právu, které platilo v době sklizně hroznů. Šel-li vinař ze svého vinohradu mimo vinohrad jiného vinaře a tomu "stojte na jeho mezi brazce (brazec = najatý sběrač hroznů) vzal", to znamená, jestliže mu sběrače odvedl, aby pomáhal jemu, byl pokutován 5 groši za každého sběrače, kterého jinému vinaři odvedl. Stál-li však na své mezi a volal sběrače, aby mu pohl, pokutu nedostal. Vinař a kdokoli jiný směl "ostrlízovat" jen na svém vinohradě do té doby, dokud neskončila sklizeň na všech vinohradech. Teprve po skončení sklizně ve "všech horách" (leč by v horách všude sebráno bylo) směl každý "ostrlízovat" i jinde než na svém.

V listině o horním právu se pro paběrkování hroznů používalo slovo "ostrlízovat". V Rakvicích a jinde v kraji se používá slovo "oslízovat", "oslíz". Je to krajové označení, které ve svých dílech používal spisovatel Jan Herben. Jazykovědci toto slovo pojali do slovníku jazyka českého.

Honitba byla ve vinicích zakázána po celý rok. Vyjel-li si vinohradník do vinohradů s koněm a střílel by zvěř a byl přitom dopaden, byl mu kůň odňat a vedle toho byl nucen vrchnosti zaplatit pokutu 10 funtů vosku. Ujel-li by s koněm nebo se postavil na odpor, mohli horní konšelé požádat sama markraběte moravského, aby učinil právu "zadost".

Jeden z článků horního práva určoval, že hotař když šel domů "už večer po zvonění klekání, směl si vzít tři hrozny vína, a ty nésti v koši nebo v ruce a musel je ukázatí hornímu nebo jednomu z horních konšelů". Jestliže tak hotař neučinil, musel se podvolit prohlídce a bylo-li zjištěno, že má více hroznů, byl potrestán. Totéž se stalo, když bylo zjištěno, že dělal v boudě z hroznů mošt anebo prodával hrozny nebo ovoce. Hotaři byli však chráněni proti těm, kdo se pokoušel je napadnout při jejich práci.

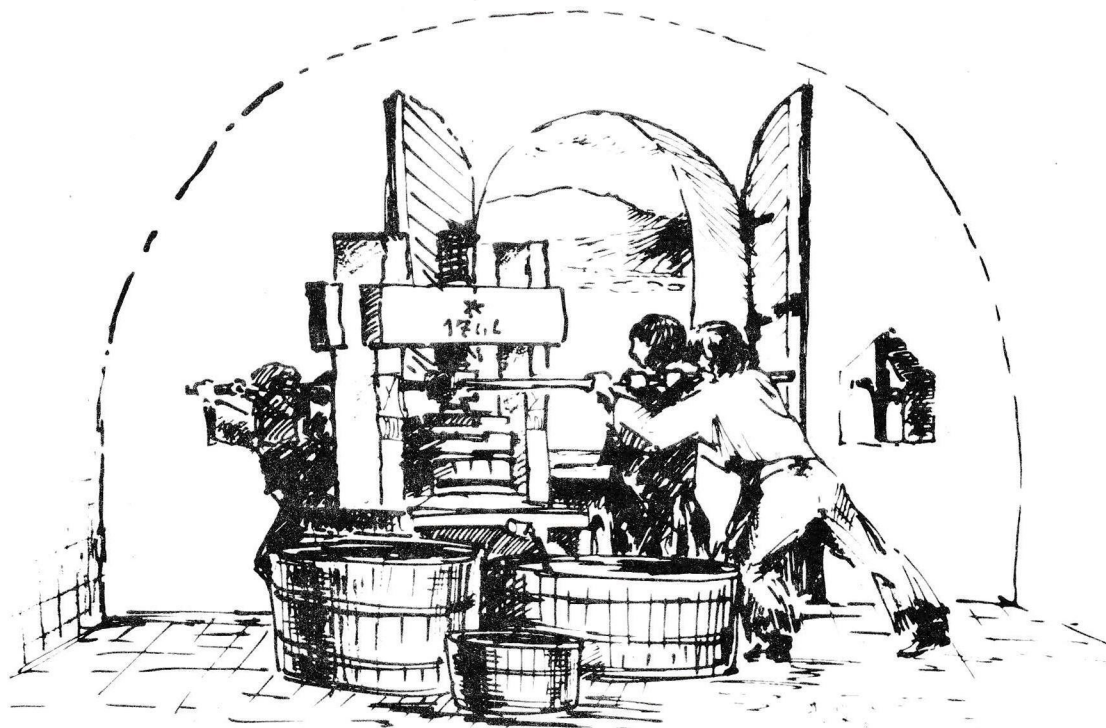
Větší vinaři měli právo najímat pracovní síly, a to prostřednictvím vincoura. Horní právo určovalo jeho postavení i práva a povinnosti najatých pracovníků na vinicích. Toto právo zakazovalo, aby obyvatelé obce nechodili na práci do vinohradů mimo obec.

Kdo tento pokyn nesplnil a šel na práce jinam, byl povinen zaplatit groš pokuty. Byl-li rakvický občan dlužen vinaři peníze, musel mu jít na tovarych do vinice, jinak byl pokutován obcí částkou i kopy grošů.

Již v dřívějších příspěvcích uvedených v "Proměnách" jsme si povídali o právu šenkovala víno. Byla to obec sama, která toho práva měla nebo byly i jiné šenkovní domy. V horním právu byla zakotvena ochrana rakvických vín. Tato spočívala v tom, že kupovaná vína (mimo rakvická), která se šenkovala v šenkovních domech, směla být šenkována teprve po té, kdy "horní a úřad víno vykoštují" a schválí. Kdo šenkoval bez tohoto ověření (atestů), musel zaplatit vrchnosti 4 groše pokuty. Dále bylo zakázáno vozit a šenkovala víno z gruntů jiných obcí, pokud bylo k dispozici víno z rakvických desátečních hor. Jestliže vinaři z těchto hor víno nechtěli prodat a obec měla z toho ztrátu, mohli šenkýři kupovat cizí vína a je šenkovala.

Rakvické horenské právo se četlo poprvé před celou obcí "při času sv. Jiří" v roce 1707. Při této příležitosti konšelé horní se usnesli, aby horní právo bylo každý rok v tento den čteno a horní (purkmistr) tři dny před čtením tohoto práva "načal svá vína a je šenkovala".

JUDr. Hubert Režný

RAKVICKÉ OSOBNOSTI

V prvním čísle rakvického zpravodaje v roce 1991 jsme začali seriál o rakvických osobnostech. Cílem tohoto seriálu bylo připomenout dnešní generaci vůdčí rakvické osobnosti, které svou prací ve sféře hospodářské, politické, kulturní i výchovné dosáhly toho, že Rakvice byly uznávanou obcí pokrokovou, hospodářsky prospěšnou, nositelkou osvěty i vlastenectví, češtví na hranicích němectví.

Po celé tři roky zpravodaj pravidelně přinášel o těchto osobnostech zprávy. Jistě se nepodařilo zachytit všechny osobnosti jak by si to zasloužily. Jestli někdo

nebyl, ač by si zasloužil vzpomenut, snad to napraví ten nebo ti, kdo se nezištně v budoucnosti pustí do tak náročné a odpovědné práce, jako je zachycení dějin obce Rakvice a jejich tvůrců.

V tomto posledním čísle zpravodaje roku 1993 bychom rádi uzavřeli tento seriál. Zamýšlíme-li se nad osudy rakvických osobností a prací pro obec, matně nám napadá i myšlenka, že ne vždy to byly velké osobnosti, jejichž práce vyrůstala v díla. Byla to zpravidla mravenčí

poctivá práce těch, kteří stáli zdánlivě nenápadně i v pozadí, ale byli osobnostmi a tvůrci věcí, které přežily a jejichž výsledky byly připsány vedoucím. A právě takovou osobností chceme zakončit naše tříletá trvající statě. Jde o bývalého obecního tajemníka Mikuláše Průdka, který tuto funkci vykonával od roku 1920 do roku 1934, kdy ukončil svoji životní pout'.

Mikuláš Průdek se narodil 26. listopadu 1898 jako syn drobného zemědělce a obchodníka. Po absolvování měšťanské a hospodářské školy v Podivíně pracoval u svého otce v hospodářství i obchodě se smíšeným zbožím. To už propukla první světová válka. Počátkem roku 1917 byl odveden jako 18 letý a nastoupil vojenskou službu.

Po ukončení základního vojenského výcviku měl být odeslán na frontu. Se svým kamarádem Josefem Průdkem, synem tehdejšího rakvického starosty Cyrila Průdka z usedlosti č. 107, byli u téhož vojenského útvaru. Viděli a dovídali se, jak přecházejí čeští vojáci na ruskou a italskou stranu, jak roste i dezerte českých vojáků. Sami proto dezertovali a uchýlili se do Rakvic, věřice, že nebudou muset se zbrani v ruce bojovat i proti spoluobčanům. Starosta, z obavy, že bude kritizován, že jiné dezertéry vydává četníkům a vlastního syna a syna radního Ferdinanda Průdka

Mikuláše chrání, poslal četníky a oba dezertéry jim vydal. Tito po přivedení zpět k vojenskému útvaru byli ihned s první "marškou" posláni na frontu a nasazeni do bojů, a to do boje v Srbsku. Při nasazení do boje byli oba nasazeni v první linii. Druhý den bojů byli zasaženi dělostřeleckým granátem, přičemž Josef Průdek byl granátem roztrhán a Mikuláš Průdek utrpěl průstřel plic. Byl proto dopraven do vojenské nemocnice ve Vídni a odtud po nejnaléhavějším ošetření byl

převezen do vojenského lazaretu v Praze. Tam byl více než půl roku léčen, aby byl na počátku roku 1918 jako invalida propuštěn z vojenské služby. Vrátil se do Rakvic. Pracoval v obchodě otce. Tu ho zastihlo osvobození republiky v roce 1918. Při svém zdravotním stavu věděl, že nebude moci pracovat v zemědělství a sám obchod, který společně vedl se svou matkou, nebude stačit k založení rodiny. Proto, když koncem roku 1919 odcházel dosavadní dlouholetý obecní tajemník Jakub Finajsl do důchodu, ucházel se Mikuláš Průdek o toto místo. Obecní zastupitelstvo ho ustanovilo obecním tajemníkem od 1. ledna 1920. Začal tedy svoji práci v obci. Současně byl ustanoven kronikářem.

V tomto roce začínají přípravy na pozemkovou reformu i v Rakvicích. Mikuláš Průdek v rámci své nové funkce zpracovával podklady pro jednání místního poradního sboru se správou státního velkostatku Velké Pavlovice. Po úomných jednáních se podařilo pro rakvické zemědělce získat 62 hektarů půdy. Současně však bylo nutno připravit volby do poslanecké sněmovny a do senátu. Tíha této práce ležela na bedrech nového obecního tajemníka. Poněvadž obecní pokladna zela prázdnotou, bylo nutno získat finanční prostředky, proto obecní zastupitelstvo vypsalo půjčky a získané prostředky k nutným úpravám v obci.

V tomto roce se Mikuláš Průdek oženil Anežkou Korčákovou, která obětavě převzala péči o jeho zdraví a později i péči o rodinu.

Takto zabezpečen se mohl plně věnovat své práci pro obec a její obyvatele. V roce 1921 jej čekal další významný úkol. Získat vhodná stavební místa, protože v roce 1921 dostoupila u nás nouze o byty vrcholu. Bylo vytvořeno stavební družstvo, které si vzalo za úkol opatřit vhodná stavební místa. Administrativně tyto práce musel zajišťovat obecní tajemník.

Prostor, který je vymezen ve zpravodaji nestačí podat ucelený a podrobný obraz práce Mikuláše Průdka. Proto si jen velmi heslovitě uvedme nejvýznamnější události, na nichž má svůj podíl. Z popudu legionářů a z prostředků získaných sbírkami organizovanými obcí, byl v srpnu 1922 odhalen pomník padlým v 1. světové válce, v roce 1923 převzat dvůr v Rakvicích i s pozemky (114 ha) tzv. "Syndikáty". V tomtéž roce byly provedeny obecní volby. V roce 1924 bylo schváleno zřízení lékařské poradny a zřízena obecní knihovna, do níž přešly i knihy knihovny Čtenářského a pěveckého spolku Žerotín a zřízena porada péče o mládež.

V roce 1925 byl proveden soupis přihlášek o přiděl půdy ze státního velkostatku - dvora Rakvice. O velkém hladu po půdě svědčí, že 400 hospodářů požádalo o 642 ha polí, 83 ha luk a 18 žadatelů se ucházelo o budovy dvora. I další roky tajemnictví Mikuláše Průdka jsou provázány usilovnou prací pro rozvoj Rakvic i rozmachem rakvického kulturního dění obce. Úsilí Sokola o vybudování vlastního stánku našlo své naplnění v roce 1926. Stavba sokolovny si vyžádala nákladu 250 000,-- Kč a nadšené úsilí o její svépomocné vybudování občanů bylo příkladné. V roce 1927 se započalo s elektrifikací Rakvic, v roce 1928 byla provedena parcelace pozemků v tratích Díle, Trávníky, Háčky, Pod Grefty a dalších tratích. V tomtéž roce v říjnu byl obcí požádán okresní úřad o zřízení měšťanské školy v Rakvicích. I další léta tajemnictví Mikuláše Průdka byla provázána usilovnou prací o rozvoj obce.

Byl jediným pracovníkem obce, který připravoval veškerou úřední agendu obce, vedl administrativu, udržoval úřední styk s nadřízenými úřady, připravoval podklady pro jednání obecní rady a obecního zastupitelstva. Starostové nebyli pro výkon své funkce uvolněni. Každý z nich vedl své hospodářství. Tíha obecní práce proto ležela na obecním tajemníku. Nové zákony a ostatní předpisy, které byly vydávány pro výkon státní správy i samosprávy obce musel ovládat tajemník. Úloha tajemníka nespočívala jen ve správě obecní agendy. Musel, což rád a ochotně činil, pomáhat jednotlivým občanům v jejich podáních na obec i státní a jiné orgány.

Vedle této práce pilně zaznamenával jako kronikář události, které umožňují nebo i v budoucnosti umožní nahlédnout do osudů obce. Jeho osobní podíl na kulturním dění by si vyžádal samostatnou stať. Jeho práce v Sokole, kde byl jednatelem, překročila hranice možnosti běžné spolkové práce.

Jeho válečné zranění ukrajovalo jeho zdraví i život. Zemřel 17. října 1934 ve věku 36 let. Předčasnou smrtí zarmoutil nejen svoji ženu a čtyři děti, ale i celou obec. V kronice se dočteme: "Bystrý jeho duch chyběl nejvíce v obecní kanceláři, bylť jeho duší, ale v různých spolicích, kde byl jeho členem. V této knize zase jeho slova budou mluvit k nám přítomným, ale hlavně k těm budoucím vzdálených dob, kdy tato kronika vznikla." V kronice je dále napsáno: "*K jeho památce hodí se slova filosofa:*

*Kdo zná jiné lidi, jest rozumný,
kdo zná sebe, je osvícený,
kdo překoná jiné, jest silný,
kdo překoná sebe sama, je mocný,
kdo však umíraje ví, že nezanikne, je věčný!*

Zajistil si sám paměť trvalou, budiž čest jeho památce!"

Snad nejlépe vyjadřuje jeho život epitaf napsaný na jeho obrazu, který pořídili jeho přátelé.

**Zní: "Pracoval, pomáhal, poradil, pobavil.
Památce světlé Mikuláše Průdka"**

JUDR. Hubert Režný

ZŠ Rakvice - školní rok 1993 - 1994

Jako každý rok, tak i letos byly první zářijové dny spojeny se začátkem nového školního roku. Úderem prvního zvonění začala probíhat v obci činnost, která se přímo, či nepřímo dotýká téměř každého občana Rakvic.

Dovoďte mi, abych Vás jménem vedení školy seznámil s některými záležitostmi spojenými se životem školy. Jedná se o fakta z oblastí materiálních. Záležitosti jiné přesahují možnosti tohoto článku a jsou spíše věcí diskuze.

Začátek nového školního roku 1993-94 byl do značné míry ovlivněn jednou zásadní změnou. Veškeré aktivity školy se přesunuly do prostor školních budov Horní ulici. Místnosti ve staré budově v Přitlukách zůstaly pro tento rok opuštěny.

Po dlouhých letech se podařilo všechny třídy umístit do jednoho školního areálu vyhovujícího po všech stránkách. V tomto kulturním prostředí mají děti opravdu vše. Jedná se o sportovní halu, sportovní areál, počítačovou učebnu, dobře vybavenou školní družinu, školní jídelnu, odborné učebny využívané žáky i mimo vyučování.

K tomuto kroku bylo možno přistoupit z důvodu neustále se zmenšujícího počtu žáků a tedy i tříd na naší škole. Již druhý rok byla otevřena jen jedna první třída. Letos u nás dokonce není ani zřízena žádná třída devátého ročníku. Trvale dochází k neustálému zmenšování počtu přítluckých dětí. Např. na prvním stupni je jen 15 přítluckých žáků. Dnes již tedy nedochází k problematickým přesunům žáků ze staré do nové budovy na stravování, do školní družiny, sportovní haly a podobně.

Třídy ve staré škole nevyhovovaly ani po stránce hygienické. Obecní úřad Rakvice má v úmyslu některé učebny opravit. Jedná se především o odizolování stěn pláště budovy před postupující vlhkostí a následným zápachem z prohnilých podlah. Tato budova zůstane i nadále objektem školy. Po opravě budou tyto třídy sloužit ke kulturně společenským akcím školy a obce.

Ve školním roce 1993-94 je na prvním stupni šest tříd a na stupni druhém osm tříd. Celkový počet žáků je 298. Z tohoto počtu je 55 přítluckých.

V přístavbě je umístěno jedno oddělení školní družiny a své prostory zde našla i ZUŠ Břeclav. K 1. listopadu byla v prostorách staré školní kuchyně zřízena odborná učebna výtvarné výchovy. V lednu, či únoru budou otevřeny nové žákovské šatny v místech bývalé školní jídelny. Žáci tak konečně získají odpovídající místnost na přezouvání a také důstojnější vchod do školy. Na jaře bude dobudován centrální rozvod užitkové vody po vnějším areálu školy určený k zalévání travnatých ploch a okrasných dřevin. V životě školy i letoš došlo k několika vážnějším provozním poruchám. Zřejmě již k "běžným" záležitostem lze přiřadit soustavné opravy rovných střech. Náročnější na provedení, ale hlavně čas, byla však oprava havarijního stavu expanzních nádob a části rozvodu ústředního topení, provedená na konci listopadu.

Zvláštní kapitolu v tomto směru tvoří budova přístavby. Existuje zde značné množství menších i větších nedodělků, které je dnes nutno postupně za provozu odstraňovat. Také kvalita některých prací zde provedených je na velmi svérázné úrovni. V měsíci září byly namontovány do všech "jižních" oken přístavby žaluzie.

V oblasti výchovně vzdělávací patří mezi největší změnu zahájení "ověřování" projektu Obecná škola v I. třídě. Zjednodušené řešení, jedná se o prodloužení pobytu žáků na prvním stupni ze čtyř na pět let a o větší míru volnosti při celém vzdělávacím procesu. Děti jsou vedeny více hravou formou a zejména v prvních dvou letech jsou na ně kladeny menší nároky než-li ve třídách obvyklých. Také způsob klasifikace se odlišuje od standartu.

Pravdou však je, že i v ostatních třídách vyšších ročníků se již projevuje celkový liberálnější přístup k žákům. Liberalizace ve školství neznamená chaos, libovůli, nerespektování řádu a pravidel, jak bývá často nesprávně interpretováno. Neznamená také, že si školy dělají, co chtějí, že populisticky a podbízivě snižují nároky a požadavky. Rozbívá však představu, že existuje jediné správné řešení vhodné pro všechny, které je třeba nalézt a prostřednictvím centrálního řízení prosadit.

Postupy vzdělávání a činnosti s tímto spojené jsou na naší škole v rukou jednotlivých pedagogů. V tomto případě se jedná pouze o přenesení zodpovědnosti na samotné učitele, kteří musí ručit za kvalitu své práce. Na naší škole jsou stanovena kritéria - cíle, kterých by měli žáci na jednotlivých stupních dosáhnout. Po zvládnutí prvních čtyř ročníků se jedná především o ovládnutí čtení, psaní a počítání na takové úrovni, aby žáci mohli bez problému zvládnout přestup na vyšší stupeň. Cíle pátého až osmého ročníku jsou také naprosto jednoznačné - připravit žáky co nejlépe k přijímacím zkouškám.

Se snížením počtu tříd muselo dojít i k úbytku pracovníků školy. Přesto na školu nově přišly paní učitelky vyučující následujícím předmětům: Břečková Dagmar M-Př, Látalová Leona D-Ov-Z, Vajbarová Božena JN a Hádlíková Taťána Hv.

Mimo samozřejmě úkoly školy dané učebním plánem, organizuje škola i některé "nadstandardní" akce:

- školu v přírodě - 2. a 4. ročník
- lyžařský výcvikový kurz - 7. ročník
- plavání - 3 ročník
- zájmové kroužky - v celkové počtu 12
- zájezdy - mezinárodní výstavy, muzea, vlastivědná a tematická putování.

Ve škole je zřízeno jedno oddělení školní družiny, ve kterém je zapsáno 31 dětí. Průměrná denní návštěva však nepřesahuje počet dvaceti žáků, vzhledem k jejich nepravidelné docházce, návštěvám různých kroužků ap. Družina je umístěna v příjemném prostředí vybaveném řadou pomůcek. Děti navštěvují počítačovou učebnu, sportovní halu, jezdí plavat do bazénu v Hustopečích. Celá jejich činnost je přizpůsobena do značné míry zájmům dětí samotných.

Odtoho šk. roku došlo také ke změně způsobu financování této aktivity. Na provoz družiny budou rodiče žáků přispívat částkou 50,- Kč za měsíc. Toto opatření se netýká rodin na hranici 1,25 násobku životního minima. Veškeré peníze takto získané budou zpětně užity na nákup pomůcek do školní družiny.

Změna nastala i ve způsobu úhrady za užívání sportovní haly jednotlivci i sportovními organizacemi. Při stanovení jednotného poplatku ve výši 100,- Kč za hodinu se vycházelo ze zcela jednoznačné úvahy. Rozpočet školy nemůže být sponzorem pro sportovní činnost kohokoli jiného, než-li školní mládeže. S každým zájemcem je proto sepsána smlouva a teprve po zaplacení požadované částky je mu umožněn vstup do haly. Veškeré nepovinné tělovýchovné aktivity našich žáků jsou samozřejmě zdarma.

Na častý dotaz, kdy již bude základní škola, která má devět ročníků, opravdu devítiletá, není možno zatím jednoznačně odpovědět. Jisté je "pouze" jen to, že současní žáci osmých tříd mohou na konci tohoto školního roku odejít na střední školy nebo učiliště. Pokud nebudou přijati, postupují do deváté třídy. O tom, zda v následném šk. roce u nás bude zřízena devátá třída, předčasně hovořit.

V minulém školním roce odešlo z osmých tříd na vyšší typy škol 46 žáků. Jen čtyři žáci navštěvují devátý ročník v ZŠ Podivín. Lze tedy usoudit, že připravenost žáků k dalšímu studiu je na požadované úrovni.

Mgr. Vysloužil Jaroslav, ředitel školy

Jak dlouhé jsou čtyři roky

Před krátkým časem, 17. listopadu, uplynuly čtyři roky od "sametové revoluce". Je to doba dlouhá nebo krátká? Z pohledu normálního běžného života je to doba relativně dlouhá. Dlouhá je i pro ty jedince, kteří se nechťejí a nebo nejsou schopni se smířit se změnami, které se za uplynulé čtyři roky udály. Obzvlášť dlouhá doba je to pro ty, kteří stále doufají, že je možné vrátit se zpět.

Krátké jsou čtyři roky pro všechny, kteří se snaží napravit to, co zde "budovala" více než 40 let komunistická strana. Nejsou jen hospodářské problémy, ale i devastace kultury nebo morálních hodnot občanů. Krátká, že je někdo úspěšnější, někdo méně a někdo vůbec. Přistoupit na to, že

si už nebudeme "rovni" jako za komunistů, zkrátka nezávidět. Krátká a přesto dlouhá doba na odchod všech prominentů minulého režimu (funkcionářů KSČ, milicionářů, spolupracovníků STB) z vedoucích funkcí hospodářských nebo ve státní správě. To je daň "sametovosti" listopadu 89.

V každém případě se za poslední čtyři roky událo tolik změn, že nejde s jejich nevšimnout. I přes některé chyby v postupu reformy, kterým se nevyhne nikdo, je směr i způsob vytváření nového společenského řádu správný. Toto je nutné mít na paměti při pohledu zpět i do budoucna.

Pavel Suchánek

*P.S. Mnoho štěstí a zdraví v novém roce přeje všem občanům Rakvic
Místní sdružení Občanské demokratické strany*

CHRAŇME SI RAKVICE!

Jsme hrdi na svou obec a jsme rádi, když o ní uslyšíme něco pěkného a když se nám pro její dobro něco podaří. Stávají se však věci, které nám život otravují a které jsou navíc zbytečné. Jedná se hlavně o přejevy vandalizmu.

Když jdu cestou k nádraží, slyším často stížnosti hospodyněk o vyrvaných květinách a podupaných záhonech. Vyvrácené dopravní značky, rozbitá autobusová čekárna a několikrát poničené nádražní čekárny jsou dalšími projevy hulvátsví.

Velmi se mě dotklo zničení památek, které po sobě zanechal na naší zastávce pan Borovička. Zvláště minaret byl krásnou ozdobou a symblem našeho nádražička. Přes 40 let se cestující dívali z oken vlaků na tuto krásu a obdivovali ji.

A co říkáte těm spáleným vývěsním tabulím u obchodního domu, které měly sloužit k informování občanů?

V noci na 1. listopad došlo v Rakvicích k požáru. Hustý dým vystrašil občany, bydlící u kostela. Ale nelekejte se, nehořel žádný dům. To někdo, možná z legrace, zapálil staletý akát u Zachovyho. Je to nejpamátnejší strom Rakvic a nebyt pohořelého zásahu starosty a občanů, byl by zničen. Nezdá se vám, že by nám s ním odešlo i kus rakvické historie?

A mohl bych pokračovat o krádežích kol, ztrátách a ničení stavebního materiálu apod.

Namítnete, že to většinou dělají cizí návštěvníci diskoték. Ale mnohé vandaly máme i ve vlastních řadách. Ale jak učinit nápravu věcí? Správně by to měla řešit policie, ale ta zatím nestačí ani na závažnější kriminální zločiny. Zatím si dovoluji přijít s tímto návrhem: Povolovat diskotéky s podmínkou, že si pořadatel zajistí bezpečnostní službu. Vždyť i v Rakvicích máme čemé šerify. Kdyby dva šerifové s vlčákem doprovodili návštěvníky k poslednímu vlaku a případně už na zábavě byli placenými pořadateli, určitě by se mnohé zlepšilo. A z čeho je platit? Snad ze zvýšeného odvodu z diskoték. Jinak je to zatím neřešitelné a občané budou stále volat po zákazu diskoték. A zákaz nic neřeší. Mládež se musí bavit, ale té zábavě musí být dán určitý řád.

Také nám asi pomůže větší všímavost a spolupráce občanů. A také méně lhostejnosti k veřejnému majetku a k výchově mladých lidí. Dokud nebude každý přečin důsledně vyšetřen a potrestán, budou se vandalové schovávat v anonymitě davu a vrhat špatné světlo na mládež jako celek.

Chrňme si společně Rakvice a nenechme si ničit jejich krásu.

Rost'a Obhlídal

Pohled do našeho kraje

A čas se nezastavil. Naše starší ročníky již více vzpomínají a opět zapomínají na léta dávnajím minulá. Žijeme při svých zájmech a zálibách, abychom ten zbytek času nějak vyplnili. Ten, kdo žádné zájmy nepěstoval a nemá, je pro něho zbytek života prázdný.

Naše obec Rakvice je pěkná a okolí zajímavé. Je třeba prohlédnout si tento kraj z nadhledu, třeba od majáku - návrší za Přítlukami 292 m n.m. V třicátých letech prohlížel si často naše okolí od Přítlucké studánky pan Švásta František z čísla 23. Byl to moudrý a vážený občan. Kraj pozoroval dalekohledem na stativu, kterým bylo dobře vidět. Měl jsem tu možnost v té době, několikrát se z dalekohledu podívat. Jednou, bylo to koncem června, kdy se díval dalekohledem a povídal "už skoro budů žně, na rakouské straně se už kosí". A tak pan Švásta často chodíval kolem našeho domu č. 316 k Přítlucké studánce, aby se pokochal pohledem do celého kraje. Bude ho někdo následovat?

Je to krásná záliba, být lovcem horizontů. A já jsem se k tomu v důchodu vrátil. Nemám prohlédnutý kraj kolem Rakvic, protože už bydlím 50 let v Lipníku nad Bečvou. Ale okolí našeho města Lipníku znám dobře. Z takového návrší za naším městem (jako je Přítlucká hora), je vidět 21 kostelů a další orientační body jako Radhošť, Pustevna, Sv. Hostýn atd.

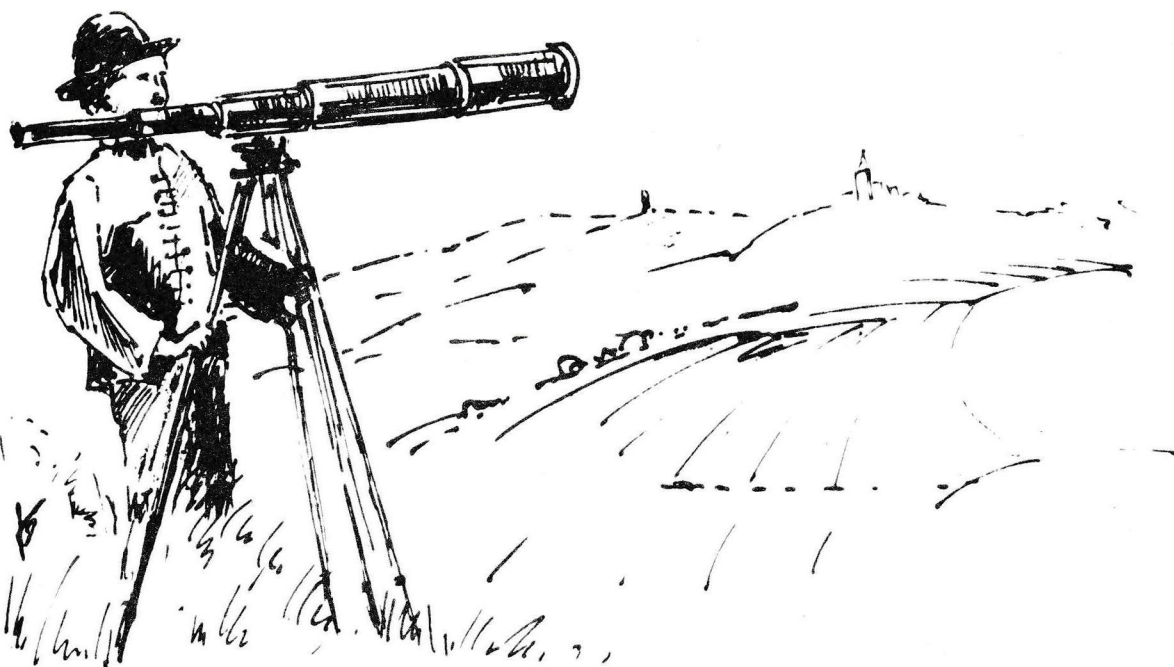
Okolí Rakvic přímo nabízí místa, odkud je krásný rozhled do kraje, např. Přítlucká hora 292 m n.m., Nové hory, Zimárky 262 m n.m., Vrbice 298 m n.m. a také Pavlovské vrchy 550 m n.m. Z Vrbice je při dobré viditelnosti možno spatřit i Vídeň. Pro takové pozorování musí být jasno a pak je dobře vidět do dálky až 60 km i více a to bývá jen několikrát do roka. Proto je třeba takového počasí využít, sebrat potřebné věci a vyrazit do terénu. Za našich časů se chodilo pěšky anebo jelo na kole. Dnes jsou k dispozici auta, takže se může lovec horizontů rychle dostat na místo, pro které se rozhodl.

Nejen vzdálené objekty a orientační body v terénu, ale také pohled na vodní plochy, kde je řada zajímavého vodního ptactva. K tomu už není potřeba dobré viditelnosti, ale stačí obyčejné počasí, hlavně v létě. Vodních ploch na pozorování je v blízkém okolí dost, například rybníky u Lednice, Hlohovce anebo Nesyt u Sedlce. (Já jsem řadu let jezdil z Lipníka na záhlinické rybníky u Hulína.) Je tam opravdu na co se podívat.

Po takové prohlídce terénu se vrátíte domů, sednete k televizi na program - Nejlepší z Moravy - posloucháte dobrou dechovku a popijíte skleničku dobrého vína.

Zdar lovu horizontů.

František Šelle

**Do II. vlny
se SLOVÁCKÝM INVESTIČNÍM FONDEM**

BŘECLAV - HODONÍN - UH. HRADIŠTĚ

Náš výsledek z I. vlny kupónové privatizace?
Na 1000 bodů obdrží náš akcionář 110 akcií ve jmenovité hodnotě

1 10 000,-- Kč.

V tomto výsledku je záruka úspěšné účasti ve II. vlně kupónové privatizace.

**JSME REGIONÁLNÍ FOND SLOVÁCKA
CHCEME INVESTOVAT DO PODNIKŮ S PERSPEKTIVOU
DÁVÁME VÁM MOŽNOST POSÍLIT VAŠI ŠANCI NA KAPITÁLOVÉM TRHU
INVESTUJEME DO KRAJE, VE KTERÉM ŽIJEME**

NAŠE IČO

44100001

Informace Vám rádi poskytneme na adrese Břeclav, Lidická 44.
Telefon: 0627/24696, 24996, fax: 0627/24996

Dopis Ježíškovi

Drahý Ježíšku. Moc Tě prosím, nalož mně pod stromček aspoň dvacet žvýkaček, dobrej luk a nejakýho malýho psíka, kerýho si vycoičim a budu ho mět hodně rád, rači jak Nováka, na kerýho si dej dobrej pozor, protože Novák je strašnej lump može ti převrátit vůz, na kerým vezeš dárky. Taký si dej pozor na Prášila, kerej už dva roky tajně kůří a stařence krađe na hůře ořechy, ty prodává a tým, že je z nás nejbohatší, je aj velitelem a dělá si co chce. My ořechy nemáme, tak musíme poslouchat a to není správdlivý. Zapomeň s dárkem na našeho matikáře, kerej nemá rád děti, sází im jednu pětku za druhú a my potom doma dostáváme výprask za výpraskem, a to je protisvatýmu příkázání. Podle mě se děti mají obcházet, hodně jest a hlavně šetřit si nervy, aby měly dost sil přebrat práci za tech starších, protože tí enom pijú, kůříjú a hádají se.

Našemu tatínkovi nenakládej rum, protože se enom posilňuje, až je tým posilňováním znavenej, potom leží a v jedným kusy nadává na celej svět a my pořádně neslyšíme televizi. Taký cigára mu nalož lepší, aby sme z tech jeho Startek nesmrděli, jak v hospodě staří chlapi.

Mamince nalož děvčicu, aby nemusela sama vařit a umývat nádobí, protože to musím dělat já sám. Určitě by byla a ráda a měla by se s kým hrát. S nama ju to nebaví a nás taky né. Šavlu držet neumí, natož flintu a fotbal hrát taky nechce. S ženskýmá je kříž, jak říkává tatínek a tu mu musím dát za pravdu.

Eště abych nezapomněl, naši stařeček říkali, abych se přimluvil u Tebe za rakvičků kohanú, abys dal našim fotbalistom do noh silu a rychlost a do duší hrdost na rakvičků dědinu. Taký dej, aby zlacinili pivo, jinak že se kultura v dědině hodně prodražuje a doma se sedět pořád taky nedá.

Stařenka Tě prosijú, abys nenechal kapat králiků a nechal hodně znášat slepice a abys všeckým uchoval zdraví, příští rok aby se zas mohla zbírat zadarmo cibula a eště iný potřebný věci. Taký by Tě prosily, kdybys pomohl zvýšit důchody a aby po dědině nesmrděly močůvkú kanále, dělá to ostudu. Stařenka sú starší osoba, tož si vymýšlajú, ale je to pravda. Eště kdybys udělal, aby si lidi nezáviděli a měli k sobě ohledy.

To je tak všecko, tož Tě pozdravuju a přeju Ti hodně zdraví a spokojenosti.

František z Rakovic

Jak z nebe Mikuláš cestu zdolá?
V Rakvicích se spúšťá u kostela.
Po zlatej šňúre jede,
dárků kopu na žebříňáku veze.

Za okno nakládá
temu kdo hodnej byl,
kde dárků je plnej koš,
tam se vůz překotil.

Andělíček, andělíček,
Mikulášuj pomocníček.
Slítl z nebe jak ten ptáček,
aby rozdal hodně hraček.

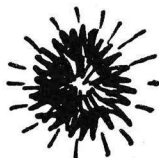

Za hřbitovem černá zem
a z ni leze po zetmění
čert z pekla ven.

Řetaz když zařinčel
svaly mně stuhly,
od čerta dostal sem
černej kus uhlí.
Černej kus uhlí
řetazem přez záda,
zato že zlobil sem
maminku od rána.

Čerte, čerte, sem
súseda si vem.
Učitelce žaloval
kamarádů zrazoval.
V zahrádách sme nelúpili
cigarety nekúřili.
My se učít snažíme
celej deň se modlíme.

Až zas donde Mikuláš
a čert z pekla hroznej
budu to přísáhám
od rána hodnej.

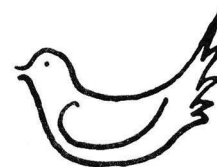
Vánoční zamyšlení

Vánoce, vánoce, tajemné moci
co přát si budeme
dnes o půlnoci?
Co dívoce zjeví hladina jezera
mládenec u kamen olovo lije
Vydej tajemství noci ztemnělá
z jakého kvítí dnes osudy víješ.

Už zvoní zvoneček
radost třpytí
pro lásku pro štěstí
stromček svítí.

Zacínkej, zvonečku, zacínkej
pro všechny veselé vánoce.
Největší dárek nakládej
naší nejdražší mamince.

Stromečku, stromečku, zelený
oříšky, perníčky zdobení.
Vánoční koledu zpívejme
Ježíška v Betlémě vítejme.

Postní deň vánoční

Ty, zlatý prasátko
ukáž se nakrátko.
Od rána nic nejím
enom na stěnu hledím.
Měl sem enom malej klobás
a trochu tlačanky
talířeček uzennyho
a pláteček šumky.
Malú misku čerstvých škoarků
a jalovů huspeninku.
Polívočku ovarovů
ale enom šufánek
rád bych viděl na mů dušu
prasátko tvůj obrázek.
Dělám pro to všechno možný
abych tě dnes uviděl
přisahám, že od snídání
sem do večera hladověl.
Až uvidím tě na zdi zářit
potom s chutí budu jest.
Dám si kapra vánočního
k temu čerstvý mladý chřest
bramborový salát k temu
a pečený kuřátko.
Vánoce sú jednú v roku
a konec bude zakrátko.
Abych eště nezapomněl
dyž je dnes ten postní deň.
Na čokoládu, mandarinky
a pražený karamel
pívečko to dojde k chuti
jedno, dvě, tři, čtyři, pět
radujme se veselme se
jen malinko dnes budem jest.
Dyť vánoce sú postní svátek
svátek štěstí, lásky, míru.
Dám si eště karbenátek
plátek plesnivýho sýru
po sklínce vína se líp tráví
přátelé vy moji zlatí
hlavně zdraví, hlavně zdraví!

Na svatého Mikuláše

Už kolik let čert po vsi chodí
však nikdy nejde do hospody.
Přec tam je různých hříchlů líheň
tam pekelná se hasí žízeň
tam by prohrál mariáš
sám pekelný satanáš.
Tu snadnou roli by čert měl
jen rozhlédnou se kolem
vybírat by nemusel.
Po řadě by hosty bral
jeden, dva, tři, čtyři, pět
nikdo by tam nezůstal.
Ve stropě by zbyla díra
jak kdysi dávno po Faustovi
a kouřem cigár smísila se síra
a pak k pecku víte s kým?
Odletěl by s hospodským.
Strach mě jímá, v zádech mrazí
co kdyby čert byl čertem činu
ale pekelný nos přecitlivý
tam čichá, čichá, čertovinu.
Proto když k nám z pekla sletí
na svatého Mikuláše
straší po vsi jenom děti
jak mu samo peklo káže.
O hospodu nezavadí
to by s peklem špatné bylo.
Do týdne by lidé zlatí
úplně se zalidnilo.

Zdeněk Pohl

Povídka fotbalová

Stalo se to v roce 1963. Tehdy jsme hráli I.B. třídu krajského přeboru a zrovna jsme se chystali na těžké utkání na hřiště obávaného soupeře do Dolních Bojanovic. Trenér Tonda Blažek, řečený Žula, nás honil celý týden po hřišti, abychom byli dobře připraveni. Tréninky bývaly oficiálně v úterý a v pátek, ale často se stávalo, že se hráči samovolně scházeli i v jiných dnech. V mužstvu byla dobrá parta a rádi jsme se vídali i mimo fotbal. A nezapomenutelné jistě zůstanou i naše tréninková soustředění na Srnčí u Moravské Třebové.

...Tehdy před uvedeným zápasem s Dolními Bojanovicemi přišel asi uprostřed týdne na adresu oddílu kopané Sokola Rakvice anonymní dopis. Pisatel v něm uváděl, že fandí našemu fotbalu a že ví, že pojedeme do Bojanovic. Toto mužstvo, uváděl dále, doma už několik let neprohrálo a každý soupeř je v Bojanovicích zaskočen kluzkým trávníkem a fanatickým obecnstvem. Radil nám, abychom si nechali dát nové štuple, nenechali se vyprovokovat a ničím překvapit. O to s větší zvědavostí jsme se na zápas těšili.

A skutečně. Než jsme si na trávník zvykli (doma jsme hrávali na škváře), jezdili jsme jako po mýdle a než jsme se nadáli, byl stav 1:0 pro domácí. Místní obecnstvo se mohlo v očekávání dalších gólů ukřičet. Teprve nyní jsme si uvědomili, jak pravdivý byl onen anonymní dopis a snažili jsme se bojovat. Když se však soupeři ve II. poločase podařilo zvýšit na 2:0, zdál se být osud zápasu rozhodnut. Pak se nám z náhodného útoku podařilo

snížit brankou Miloše Hříby na 2:1 a asi 10 minut před koncem Mirek Burýšek z trestného kopu vyrovnal.

Zuřivé obecnstvo, zvyklé na vítězná tažení domácích, hnalo domácí hráče k rozhodujícímu náporu. Ze všech stran obklopili naši bránu a gól visel na vlásku. Drželi jsme se až do poslední minuty a v té se vše rozhodlo. Domácí vybojovali trestný kop a všichni se nahnuli do naší šestnáctky, aby zápas rozhodli. Odraženého míče se však zmocnil Mirek Burýšek (jinak zvaný Burda) a z pulky hřiště postupoval sám na brankáře a po jeho vyběhnutí ho elegantně přehodil. Rozhodčí zapískal gól a krátce nato i konec zápasu. Domácí obecnstvo i hráči zůstali zděšeni, my jsme byli v šoku a nemohli jsme ve vítězství uvěřit. Trenér Tonda Blažek, jindy klidný a usměvavý, byl v takovém tranzu, že každému hráči při odchodu z hřiště podal ruku a poklepal po ramenu. Něco radostně křičel, ale ani jsme mu nerozuměli.

Když jsme tehdy z Bojanovic odjížděli na nákladním autě s plachtou (tak jsme tehdy jezdili), museli jsme sedět v předklonu, protože rozlícení domácí fanoušci bušili do plachty kameny, aby tak pomstili porážku svého mužstva. My jsme ale byli u vytržení a autem hřměla naše hymna "Tou bruntálkou branou...", kterou jsme zpívali při všech slavných vítězstvích.

Tentokrát nás hřálo nejen vítězství, ale i to, že jsme udělali radost našemu neznámému fanouškovi, který nás na nebezpečného soupeře předem upozornil...

Rost'a Obhlídal

Nechce se nám sportovat?

I přes to, že v minulém čísle zpravodaje byly zveřejněny všechny potřebné údaje o možnosti sportovní hale při ZŠ, není účast zájemců v kladném slova smyslu šokující. Proto znovu uvádíme rozvrh hodin pro veřejné cvičení:

úterý	19.30 - 20.30 hod.	cvičení ženy
středa	19.30 - 21.30 hod.	košíková
pátek	19.30 - 21.00 hod.	volejbal
sobota	9.00 - 15.00 hod.	tenis

Letos i v novém roce jsou všichni zájemci o sport vítáni.

SPORTOVCI

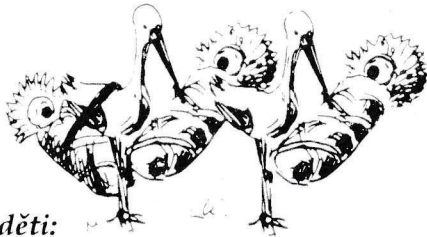

Společenská kronika

Sňatek uzavřeli:

Vlastimila Lukešová- Luděk Káňa (Přítluky-Rakvice)
Věra Andrášiková - Vladislav Mikulica (Hodonín-Zaječí)
Karla Rozsypalová - Marek Doležal (Rakvice, Ladná)
Život je sladký a radostný pro toho, kdo může mít někoho rád.

Narozené děti:

Böhmová Barbora čp. 718
Vymazalová Klára 805
Lískovcová Martina 816

At' roste do krásy a do štěstí!

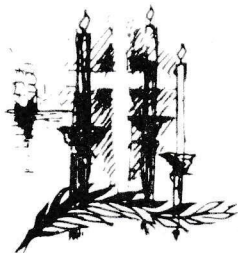

Jubilea:

50 let společného života se v letošním roce dožili manželé
Božena a Ladislav Richterovi
Jarmila a Václav Frýbertovi
Božena a František Hýblovi

60 let manželství
Božena a Ferdinand Filípkovi

Šla léta krokem vrávoravým vpřed a my spolu šli jsme s nimi.

Zemřeli:

Bednařík Jan ve věku 60 let
Průdková Valerie - *Rejštecká* 86 let
Průdek Vladimír 73 let
Zlámal Jaroslav 68 let
Veverková Miroslava 42 let
Frýbert Václav 75 let

Ale ve vzpomínkách zůstávají.

Občané 80 a víceletí:

1913

80 let Blažek Karel Buriánová Adéla
Foukalová Marie Frýbert Silvestr
Jáchymková Marie Kamenská Marie
✓Kamenský Miloslav Minaříková Vlasta

1912

81 let Hajdová Františka ✓Hrdinová Hedvika
Moudrá Hedvika Stehlíková Hedvika
✓Strýčková Ludmila

1911

82 let Bízová Růžena Cichrová Anděla
Hanáčková Markéta Kamenská Cecilie
Malinová Marie Vajbarová Adéla
Machačová Anežka Průdková Žofie
✓Filípek Oldřich ✓Nečas Antonín
Richter Ladislav

1910

83 let Bednaříková Božena Bednaříková Terezie
Nečasová Marie ✓Ferbar Antonín
Herzánová Žofie Pohanková Růžena

1909

84 let Průdková Anežka Režná Eva
✓JUDr. Režný Hubert

1907

85 let Mechačová Květuše Průdková Marie
✓Lukeš Jan ✓Veselý Jaroslav

1902

86 let Filípková Božena ✓Janošek Josef

1901

87 let Filípek Ferdinand ✓Horáčková Růžena
Peš Josef ✓Straková Marta
Jiříčková Marie

1905

88 let ✓Jáchymková Helena Hrdinová Marie
Ničová Marie Krůzová Marie
Průdková Julie

1904

89 let Filípková Marie Heraufová Božena

1903

90 let Minaříková Filomena Rozsypalová Marie

1902

91 let Řihová Bohumila

1901

92 let Suchyňa František Rejentíková Pavlína
nejstarší občané v naší obci

Všem co nejsrdečněji blahopřejeme a do
dalších let přejeme hlavně zdraví a dobrou pohodu.

Marie Darmovzalová

Vážení čtenáři,

končí další rok, ve kterém Vám Rakvický zpravodaj přinášel informace z naší obce i z její historie. Děkujeme Vám za Váš zájem i spolupráci.

Dovolte nám, abychom Vám popřáli pěkné a poklidné vánoční svátky. Na prahu nového roku 1994 pak Vám přejeme, abyste v něm byli zdraví, abyste ve Vaší práci dosáhli dobrých výsledků i úspěchy, které Vám přinesou uspokojení.

Redakční rada:

Darmovzalová M., JUDr. Režný H., Zach F., Pohl Z., Suchánek P., Obhlídal R.

PF 94

Vánoce, radost a paradox

Všichni toužíme po štěstí, po radosti. Televizní reklama nám denně nabízí radost. Máš špinavé prádlo, stačí nasypat určitý prášek do pračky, na špinavém prádle udělat uzel a za chvíli máš nejen vypráno, ale i vyžehleno. Staráš se, co připravit na večeři? Otevři patřičný sáček, vysyp do hrnku, povař, na míse polij patřičným kečupem a všichni si budeme prsty olizovat. Staráš se o zvětšení majetku, chceš zbohatnout? O to se ti postará patřičný investiční fond a pak si vyber jednu cestovní kancelář a poznáš všechny krásy světa. není to ráj na zemi?

Ve skutečnosti je všechno jiné. Lidé jsou nespokojeni, nařkávají, kritizují, brblají, neznají životní radost. A tu je paradox!

V adventní době, kdy se křesťané nemají radovat, ale dělat pokání, nabádá apoštol Pavel: "Stále se radujte". Cítíme, že se zde mluví o dvojí radosti: jedna ta reklamní - je iluzorní, druhá, ta podle sv. Pavla - je jiná, ale skutečná. Apoštol je natolik zkušený, aby věděl, co je pravá radost.

Vypráví se, že kdysi přešel filosof Sokrates na athénský trh. Pozoroval, jak lidé smlouvají, kupují a odnáší zakoupené zboží domů. Filosof po nějaké době spokojně prohlásil: "Jak jsem šťasten, že tolik věcí nepotřebuji!"

Abychom se dovedli radovat, potřebujeme jistotu. Takovou jistotu nám nemůže zajistit svět. Víme přece, že všechno hmotné pomíjí, kaží se a to je pocit nejistoty.

Musí být vždy na vánoce hodně jídla, hodně pít, televize a nuda...?

Mgr. Alexa František, adm.

